

Ny volym av Flora Nordica

För tio år sedan hälsade jag den första volymen av denna flora välkommen som ett viktigt projekt för botanister i vår del av världen, fast jag undrade lite över tidsaspekten. När nu volym sex är publicerad, är det imponerande – fast jag upptäcker snabbt i min bokhylla att volymerna 3–5 fattas. Det är dock tveklöst klokt att låta volymerna komma när de är klara.

Denna volym har samma attraktiva stil som de förra: översiktlig utan att vara ytlig. Speciellt glad är jag för att man är så noggrann med typifieringar, särskilt av arter som är beskrivna från vår region. Här finns det mycket att städa upp i. Beskrivningarna är goda och täcker det mesta utan att vara för detaljerade. Variationen diskuteras lyckligtvis särskilt ingående.

Utbredning är alltid ett problem att täcka fullgott, men också här har det gjorts ett grundligt arbete. De något schablonaktiga kartorna ger trots allt en god bild av utbredningen. Jag har nog vant mig vid den något ovanliga indelningen av mitt fädernesland Norge – den verkar logisk i biologiskt hänseende, men är regionalgeografiskt oriktig.

En annan svår fråga som jag också tog upp förut, är detta med adventiverna. Tyvärr tycks den onödiga generositet som jag fann i volym 1 ha övergått till extravagans. Till exempel är det ju ganska onödigt att inkludera familjen Cactaceae, bara för att någon har lyckats hitta en och annan utslängd kaktus på en soptipp. Detta är växter som inte är eller kommer att bli en del av vår vilda flora! Får jag be om att få slippa se Palmae med kokospalmen *Cocos nucifera* i kommande volymer, fast en kokosnöt faktiskt någon gång (ca 1900) lyckades spira på kajkanten någonstans i södra Norge och upptäcktes av en botanist.

Habitatsuppgifterna är också bra och mer genomarbetade än brukligt i floror, och ett verk-

ligt plus är att arternas biologi också ofta får uppmärksamhet.

Det är mycket nytt floristiskt/systematiskt i denna volym – också detta hör till glädjeämnen. *Viola*, *Epilobium* och det svåra släktet *Oenothera* kommer efter detta att kunna bestämmas säkrare än hittills med gott stöd av många fina illustrationer.

Men huvuddelen av volymen utgörs av de besvärliga flockblommiga (Umbelliferae). Här har Lars Fröberg gjort ett utomordentligt värdefullt jobb. Han redovisar också noggrant varför han ibland kommer till nya och ovana slutsatser. Oftast är han riktigt övertygande, men på ett ställe får jag anmäla en viss tvekan: det rör den så kallade tromsøpalmen, en växt som har vållat mycket besvär genom åren, också för systematiker. Jag tycker inte det är lämpligt att namnge den som *Heracleum persicum* eftersom den tydligen inte är den vilda art som i Orientens bergstrakter har kallats så, utan snarare någon trädgårdskorsning där denna art möjligen ingår. Låt vara att typen uppges vara från en trädgård i Iran!

Dessutom är uppgifterna om vossakvannen *Angelica archangelica* f. *maiorum* inte helt precisa. Denna märkvärdiga vikingagrönsak beskrevs visserligen från Voss, men har också funnits i angränsande inre delar av Sogn och Hardanger. Tyvärr är den nu försvunnen i hela regionen, något man har missat i texten.

Med detta verk står skandinavisk botanik väl rustad inför framtiden. God fortsättning!

✿ PER M. JØRGENSEN

Flora Nordica 6. Thymelaeaceae–Apiaceae

Jonsell, B. & Karlsson, T. (red.) 2010.
Naturhistoriska riksmuseet, Stockholm.

Pris: 375 kr + porto från SBF:s kansli
(018-471 28 91, barbro.beck-friis@sbf.c.se).